

Nainen Ja Nainen Työmarkkinoilla

NAIMISSAOLEVIEN naisten työoikeudet ovat viime aikoina tulleet yleisen keskustelun alaiseksi. Tällä kertaa keskustelun johtajina eivät ole niinkään paljon miehet, eivätkä edes puheenalaisena olevat naisetkaan, vaan keskustelua ylläpitävät yksinäiset työttömänä olevat naiset!

Niin, todellakin! Nämä herttaiset olennot ovat nyt kerrankin ryhtyneet pohtimaan vakavaa kysymystä ja he pohtivat sitä niinkuin "miehet!"

Tuskin kenellekään tarvinnee mainita syytä miksi näin odottamattomalta suunnalta käydään käsiksi sellaiseen kysymykseen jossa ei ole mitään "fonia" tai edes hetkellistäkään puoleensavetäväisyyttä, puhumattakaan romanttikasta.

Yksinäiset työttömät naiset ovat nousseet sotajalalle työssä kylkeviä naimisissa olevia naisia vastaan, syyttäen että nämä ovat ottaneet heidän työpaikkansa.

Kysymyksellä on siis taloudellinen pohja.

Taistelu on leivästä — ja kaikesta mitä siihen kuuluu.

Nykyisen työttömyyden puristamana naiset löytävät itsensä samasta ja vieläkin hirvittävämmästä tilanteesta kuin miehet. Tämä kapitalistisen järjestelmän aiheuttama yhteiskunnallinen kirous ei ole säästännyt naisiaakaan, vaan se vetää heidätkin taistelemaan oman olemassaolonsa puolesta. Tämä taistelu ei ehkä aina kulje olosuhteiden linjoittamaa suuntaa, sillä yhteiskunnallinen elämänyymmärrys on vielä sängen heikkoa, mutta hyvänä merkkinä voidaan pitää sitäkin että näitä kysymyksiä edes jollainkaan tavalla käsitellään. Työläisnaisten — ja varsinkin työläistyttöjen — kohtalo näyttää sängen huolestuttavalta jos sitä katselee nykyisen talouselämän taustaa vasten. Se on vieläkin säälittävämpää kuin miesten, joka sekin on kaikkea muuta kuin rohkaisevia toiveita herättävää.

Tämä kysymyksessä oleva naisten työprobleemi on kylläkin kysymys joka olisi otettava perinpohjaisen tarkastelun alaiseksi. Se on

kysymys jonka käsittelyssä hyvin helposti joutuu harhateille, ei ainoastaan naiset mutta yhtä hyvin miehiset miehetkin.

Pääasiallisimpana syytöksenä työssä kulkevia perheellisiä naisia vastaan tuodaan se kyläkin johdonmukaiselta näyttävä väite, että sellaiset naiset joiden mies kulkee työssä, olisi pysyttävä kotona että tytöt ja muut yksinäiset naiset saisivat tehdä työtä, "koska heillä ei ole miestä joka heitä elättäisi."

Tämä ei olisi kylläkään paljon vaadittu. Tytöt ovat perin kohtuullisia. He vaativat ainoastaan työtä!

"Koska heillä ei ole elättäjää," kuten niillä toisilla.

Siinä se onkin se pointti. Siinä on se aasin leukaluu jolla tytöt huitelevat niitä "onnellisia" joilla on koti ja työssä kulkeva perheen pää.

Tyttöjen ja yksinäisten työläisnaisten käsityksen mukaan nämä "onnelliset" avioavaimot käyvät työssä vaan "piruuttaan" ja ahneuttaan, ilman mitään todellista pakkoa.

Tämän väitöksen paikkansapitäväisyyttä sietäisi hieman tarkistella, sillä kysymys on arkaluontoinen ja laajalle ulottuva.

Mitenkä siis olisi tämä naistenvälinen työpaikkakysymys ymmärrettävissä ja selitettävissä?

Pintapuolisesti katsottuna tämä työläistyttöjen väitös näyttää aivan täydellisesti paikkansapitävältä. Se näyttää luonnolliselta ja johdonmukaiselta, ja se on osittain oikeakin. Oikea se ei kuitenkaan ole niillä perusteilla miltä he sitä käsittelevät, eikä heidän väitöksensä perheellisten naisten työn "vapaaehtoisuudesta" ole lähellekään paikkansa pitävä.

Meidän täytyy ottaa huomioon että tämä kysymys on täydellisesti yhteiskunnallinen kysymys ja ainoastaan yhteiskunnallisissa puitteissa sitä voidaan asiallisesti käsitellä. Ja ainoastaan yhteiskunnallisia olosuhteita muuttamalla se voidaan ratkaista. Nämä työssä käyvät perheelliset naiset ovat yhteiskunnalli-

kysymyksen ytimeksi pitäisi asettaa sen, että miksi heidän pitää niin paljon tehdä työtä!

* * *

Kapitalistinen tuotantojärjestelmä on nyt kehittynyt siihen pisteeseen että se pakottaa naisetkin käymään käsiksi yhteiskunnallisiin kysymyksiin.

Nämä herttaiset, haaveilevat olennot, alkavat jo nähdä edessään kylmän todellisuuden joka ei lupaa heille mitään hyvää. Heidän unelmoimansa satulinnat hajoavat yhteiskunnallisten vastakohtain vaikutuksesta. Työttömyyden kouristukseen joutuessaan joutuvat naisetkin siihen asemaan jolloin heidän täytyy joko nousta itsepuolustustaisteluun tai sortua.

Mitä pikemmin naiset tulevat huomaamaan että tämä maailmanjärjestys ei olekaan mikään paratiisi työläisnaisille, niin sitä parempi se on. Silloin kun he tulevat sen kaamean totuuden käsittämään niin silloin hekin alkavat ymmärtää mitä on luokkataistelu. Silloin ehkä hekin voivat rauhassa kuunnella työväenpuhujaa ja lukea työväen sanomalehtiä ja kirjallisuutta ja yhtyä työväenjärjestykseen jäseneksi.

Työläisnaiset! Tämä kysymys on teitä lähellä oleva kysymys. Sen vaikutus koskee

teidän jokapäiväiseen elämäänne sangen arkaluontoisella tavalla. Te tulette huomamaan että kiristynyt taloudellinen asemanne työttömyyden vallitessa ja palkkain laskiessa jainaa teidät alemmaksi kuin mitä te nyt mahdollisesti olette. Teidän kauniisiin silkkisukkiinne ilmestyy kauhua herättäviä reikiä, joita ei iankaikkisesti voida parsimallakaan peittää, vaan ne irvistelevät teidän ihanille haaveillenne yhtä hyvin kuin kapitalistiselle järjestelmällekkin.

Silloin kun näin tapahtuu niin ainakin jo silloin teidän pitäisi huomata että teidänkin paikkanne on luokkataistelurintamalla, että teidänkin on otettava osaa siihen taisteluun jota käydään työn ja pääoman välillä. Se on sitä samaa taistelua joista työväen puhujat ovat niin usein puhuneet, vaikka te ette ole viitsineet niitä kuunnella. Se on sitä samaa taistelua josta työväen lehdet ovat jatkuvasti kirjoittaneet vaikka te ette ole niissä nähneet mitään mielenkiintoista. Mutta nyt kun teidän silkkisukkaanne tulee ensimmäinen reikä ettekä voi uusia ostaa, niin muistakaa että se on taisteluun kutsu. Se on huomautus että teidänkin vuoronne on tullut lähteä taisteluun olemassaolonne puolesta.

